

Opowieść ruchowa połączona z ćwiczeniami ortofonicznymi – *Wiosno, gdzie jesteś?*

Dziecko naśladuje czynności i odgłosy, o których opowiada ktoś dorosły.

Olek nie mógł się doczekać nadejścia wiosny. Postanowił wyjść do ogrodu i jej poszukać (dz. maszeruje w różnych kierunkach). Zobaczył drzewa z pąkami, delikatnie poruszające się na wietrze (naśladuje poruszające się drzewa i ich szum). W oddali usłyszał śpiew ptaków (naśladuje śpiew ptaków). Nad domem krążyły dwa bociany (biega z szeroko rozłożonymi rękami), a potem brodziły po trawie, wysoko ponosząc nogi, i rozglądały się w poszukiwaniu żabek (maszeruje z wysokim unoszeniem kolan, rozglądają się na boki). Klekotały cichutko, aby ich nie spłoszyć (cicho naśladuje klekot bocianów). Żabki zauważyły niebezpieczeństwo i skakały w różnych kierunkach, aby się ukryć (naśladuje żabie skoki). Nawoływały się cichutko (cicho kumka), aby nie zwrócić na siebie uwagi. Było ciepło i przyjemnie. Olek przeciągnął się, aby rozprostować kości (przeciąga się). Nagle nad uchem usłyszał ciche bzyczenie. To pszczoła krążyła nad jego głową (naśladuje brzęczenie pszczoły). Chłopiec przestraszył się. Zaczął uciekać. Wymachiwał rękami, aby ją odgonić (biega i wymachuje rękami). Nagle jego uwagę zwróciły kolorowe kwiaty. Olek pochylił się i je powąchał (naśladuje wąchanie kwiatów), a potem głośno kichnął (kicha: aaa... psik!). „Nie muszę już dalej szukać wiosny” – pomyślał zadowolony, a potem, uśmiechnięty, wrócił do domu (maszeruje, uśmiechając się do siebie).